

ČAROBNJACI PREŽIVLJAVANJA

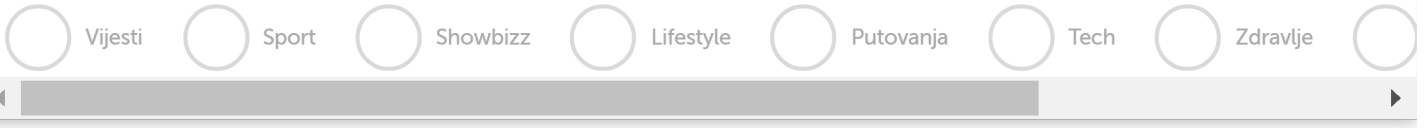
Na stolu je ostavila malu bijelu kuvertu, poslije smo se dugo grlili i zajedno plakali

Piše **Saša Vejnović**, 07. rujna 2024. @ 10:21

Ilustracija

Foto: Getty Images

Ovo je prvi tekst iz serijala o čarobnjacima preživljavanja, ljudima koje svi poznajemo, a tek ih rijetki prepoznaju. Svakako svi vjeruju da im se tako nešto ne može dogoditi, sve dok jednom...

Bilo je to teško razdoblje. Moja se struka teško oporavljala od velike financijske krize koja je zahvatila zemaljsku kuglu koju godinu ranije. Medijske kuće su rezanjem troškova pokušale preživjeti, neke su rezale plaće, neke ljude, a neke ni to nije spasilo. Dio novinara ostao je bez stalnog posla, a među njima sam bio i ja. Povremeni honorari nisu pružali sigurnost pa je moja obitelj ubacila u *safe mod*.

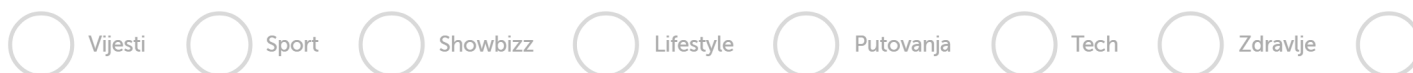
Obavijesti uključene

Luksuz poput cigareta i izlazaka je postao prošlost. Vožnje autom su bile rezervirane za hitne slučajeve, kupovalo se isključivo na akcijama ono najjeftinije i najlošije kvalitete, hrana pred istekom roka, obilazilo se više trgovina s popisom na temelju cijena iz kataloga. Bicikl mi je postao glavno prijevozno sredstvo jer nisam imao viška novca ni za javni prijevoz (karta u jednom smjeru tada je iznosila 10 kuna). Zdrav(iji) život, reklo bi se na prvu.

Na drugu se, nažalost, otkriva sva snaga živog pijeska koji nemilosrdno vuče na dno, depresija je sastavni dio te priče, a zrake sunca rijetko se pojavljuju. Dugovi su se počeli gomilati, za neke je postojalo rješenje, ali stambeni kredit činio se kao ogroman uteg na kraju užeta vezanog oko vrata. Iznos rate donedavno smo podmirivali kao od šale, a ostajalo nam je za vrlo pristojan život, pa i više od toga.

Socijala za susjeda? Ne, hvala!

Taj stan smo kupili u naselju gdje je dio stanova bio namijenjen socijalno ugroženim obiteljima, zbog čega su brojni potencijalni kupci odustajali. Nisu htjeli "socijalu" za prve susjede, kad već troše toliki novac žele bolje susjede, pravdali su se po raznim forumima.

Kao novinar sam pisao o ljudima kojima poslodavci nisu isplaćivali plaću i često se pitao zbog čega i dalje rade kod njega. Zašto ne daju otkaz prije nego što se taj dug ne poveća, pa to je tako jasno? A onda sam se našao u situaciji da mi poslodavac u trenutku kad sam dao otkaz, duguje ne jednu, nego četiri plaće. Nevjerojatno je kako se čovjek lako ulovi u mrežu obećanja koja bude nadu i prijatnji kolegama koji napuštaju brod koji tone.

Obavijesti uključene

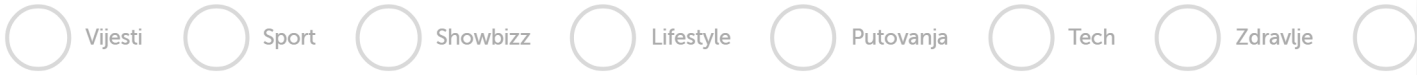
Unatoč svemu, izuzetno smo pazili da naše dvije djevojčice to ne osjete. Nikad pred njima nismo pričali o tim problemima, pazili smo da se nikad ne požalimo na to što nemamo novca. O preživljavanju smo šaputali kad bi one bile u drugoj sobi. Bile su još male da shvate s čim se borimo. Bar smo mislili da je tako.

"To ti je za rođendan"

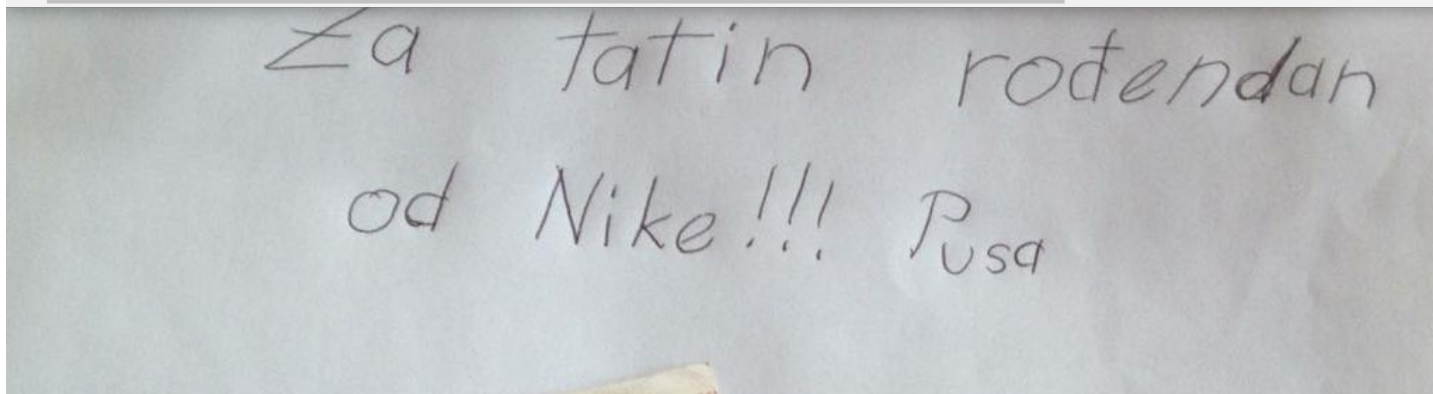
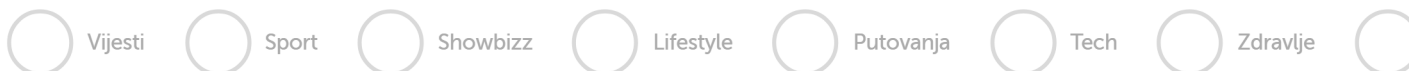
Na taj svoj rođendan prošetao sam s mlađom do vrtića. Bili su joj to zadnji vrtićki dani, samo tri mjeseca kasnije sjest će prvi put u zgradu preko puta, u školsku klupu. Na povratku sam sreo stariju kći koja je sama, kako to i priliči ponosnoj trećašici, žurila da ne zakasni na prvi sat.

"Ostavila sam ti nešto na stolu. To ti je za rođendan", dobacila mi je novopečena desetogodišnjakinja. "Ma daj, nisi trebala ništa, znaš da mi ništa ne treba", ljutio sam se. Ona se samo veselo smijala i ponovila da je to od nje za mene. Sigurno mi je nešto nacrtala, razmišljao sam dok sam hodao prema zgradi. Ili je možda nešto sama napravila?

Mala, bijela kuverta

Obavijesti uključene

Obavijesti uključene

Rođendanska čestitka 10-godišnjakinje ocu koji je ostao bez posla

Foto: Saša Vejnović

Kad se vratila iz škole dugo smo se grlili i zajedno plakali. Novac sam joj vratio uz uvjeravanja da mi ne treba, da imam dovoljno i da ona to treba potrošiti na sebe. Jedva je pristala.

Nisu svi te sreće

U te teške situacije upali smo se i mi, našim dijelom na pomoć bliskih ljudi koji su

Obavijesti uključene

U Hrvatskoj je, prema službenim podacima, u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti lani bilo gotovo 21 posto građana. U tim obiteljima roditelji strahuju za budućnost svoje djece, a djeca za svoje nesretne roditelje. Kad nam ide dobro tih se obitelji sjetimo tek prigodno, obično u vrijeme blagdana ili kakvih humanitarnih akcija. Kako ti roditelji i njihova djeca žive ostale dane u godini, možemo li im možda svi zajedno puno bolje pomoći, malo tko razmišlja.

Ovaj serijal tekstova o **čarobnjacima preživljavanja**, o ljudima koji su imali sve pa zaronili u blato i uspjeli preživjeti, trebao bi potaknuti sve nas na propitivanje vlastitog stava prema onima koji su zapeli.

**Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.*

POVEZANE TEME

[ČAROBNJACI PREŽIVLJAVANJA](#)[SIROMASTVO](#)

**Još brže do
svakodnevnih vijesti.**

Preuzmi novu DNEVNIK.hr aplikaciju